

Република Србија
Врховни касациони суд
Узп 108/2015
26.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Звездане Лутовац, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтевима за преиспитивање судске одлуке које су поднели Министарство рударства и енергетике Републике Србије, Сектор за геологију и рударство из Београда и П. д. з. г. и. "А.Р.В." д.о.о. из Б., поднетом преко пуномоћника И.Г., адвоката из Б., ..., против пресуде Управног суда Ш-2 У 17756/12 од 14.11.2014. године, уз учешће противне странке "R.G." д.о.о из К., преко пуномоћника Н.Т., адвоката из Б., ..., у предмету одобрења за геолошка истраживања, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтеви се **УВАЖАВАЈУ, ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Управног суда Ш-2 У 17756/12 од 14.11.2014. године, тако што се тужба **ОДБИЈА**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ противна странка "R.G." д.о.о. из К. да ПД "А.Р.В." д.о.о. из Б. накнади трошкове поступка у износу од 17.480,00 (седамнаестхиљадачетиристоосамдесет) динара.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба "R.G." д.о.о из К. и поништено је решење Министарства природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије број 310-02-910/12-14 од 15.11.2012. године у делу тачке 1, и то у делу одобреног истражног простора одређеним координатама х и у у тачкама 1-5, и то: тачка х

	у	
1.	4.905.870	7.591.400
2.	4.905.870	7.594.570,
3.	4.905.000	7.595.000,
4.	4.895.000	7.597.000,
5.	4.895.000	7.595.000

и предмет је у том делу враћен туженом органу на поновно одлучивање. Тужени орган је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 34.500,00 динара.

Захтеве за преиспитивање побијане пресуде су поднели: Министарство рударства и енергетике Републике Србије, Сектор за геологију и рударство, правник следбеник туженог органа, и исти је заведен у Врховном касационом суду под Узп 108/2015, као и П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б., који захтев је заведен у Врховном касационом суду под бројем Узп 123/2015. Како се наведеним захтевима побија законитост исте пресуде Управног суда, III-2 У 17756/12 од 14.11.2014. године, Врховни касациони суд је, на основу сходне примене одредбе члана 328. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), спојио поступке по захтевима ради економичности поступка и доношења јединствене одлуке, тако што је списе предмета Узп 123/2015 спојио списима предмета Узп 108/2015, под којим бројем ће се предмет даље водити.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом од стране Министарства рударства и енергетике Републике Србије, Сектора за геологију и рударство, подносилац истиче да је оспорено решење од 15.11.2012. године донесено на основу захтева П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б. од 13.07.2012. године и документација је, у складу са одредбом члана 32. став 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима, комплетирана достављањем сагласности (решења) о условима заштите природе и животне средине за извођење предметних геолошких истраживања од 19.07.2012. године, утврђених од стране Завода за заштиту природе Србије из Београда и сагласности (решења) о мерама техничке заштите за потребе израде Пројекта примењених геолошких истраживања минерализације и других корисних компоненти на подручју северног дела Д.Ј. од 27.07.2012. године, одобрених од стране Завода за заштиту споменика културе Ниша. Противна странка је поднела захтев 18.10.2012. године, којим се од туженог органа тражи издавање одобрења за извођење геолошких истраживања полиметаличне минерализације на подручју "Т." код М., по коме је донесено решење 15.11.2012. године, којим се П. д. "R.G." d.o.o. из К. одобрава извођење геолошких истраживања полиметаличне минерализације на подручју "Т." код М., на истражном простору који се налази на територији општина Б. и М., с тим да је површина траженог источног простора делом смањена (редукована) у југоисточном делу терена, у делу који се преклапа са захтевом "A.R.B." d.o.o. из Б. од 13.07.2012. године за истраживање минерализације злата и других корисних компоненти на подручју северног дела Д.Ј. Сматра да је П. д. "A.R.B." d.o.o. из Б. поднело комплетан захтев, да је оспорено решење донето у складу са одредбама члана 33. Закона о рударству и геолошким истраживањима, јер су у тренутку доношења оспореног решења у поступку разматрања била два комплетна захтева заинтересованих субјеката за истраживање истог минералног или другог геолошког ресурса на истом истражном простору, због чега је и примењена наведена одредба члана 33. Закона. Сматра да је оспорено решење у свему на закону засновано, па предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду укине или преиначи.

П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б., у захтеву за преиспитивање судске одлуке, поднетом због повреде Закона о рударству и геолошким истраживањима, Закона о општем управном поступку и због повреде правила поступка из Закона о

управним споровима, указује на чињеницу да је тужилац захтев за извођење геолошких истраживања поднео три месеца после П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б., због чега је тужени орган правилно применио одредбу члана 33. Закона о рударству и геолошким истраживањима. Сматра да је Управни суд погрешно применио одредбу члана 32. ст. 2. и 7. тачка 1. Закона о рударству и геолошким истраживањима, те да је наведену законску одредбу тумачио простим рестриктивним језичким тумачењем те правне норме, без задирања у циљно тумачење, посебно имајући у виду одредбу члана 58. Закона о општем управном поступку. Указује на то, да је П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б., допунило свој захтев пре него што је тужени орган о истом решавао, због чега није било потребно да му се оставља накнадни рок за допуна захтева. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине, а противну странку обавезе да му надокнади трошкове поступка, и то на име састава захтева у износу од 16.500,00 динара и на име судских такса према одлуци суда по ТТ.

Противна странка, R.G. d.o.o из К., у одговору на захтев, предлаже да суд захтеве одбије и обавезе подносиоце да му надокнаде трошкове поступка.

Поступајући по поднетим захтевима и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, основана је тужба против оспореног решења туженог органа, јер уз захтев за издавање одобрења за геолошка истраживања П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б. није доставило комплетну документацију у складу са одредбом члана 32. ст. 2. и 7. тачка 1. Закона о рударству и геолошким истраживањима, тј. није приложило сагласност надлежних установа за заштиту животне средине и културног наслеђа, него је то учинило накнадно, због чега је, по налажењу Управног суда, доведена у сумњу правилна примена одредба члана 30. у вези члана 32. став 7. тачка 1. Закона о рударству и геолошким истраживањима. Управни суд је наложио туженом органу да у поновном поступку отклони наведену повреду правила поступка и да донесе ново, на закону засновано решење.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да се основано наводима захтева указује на погрешну примену одредбе члана 32. став 2. и става 7. тачка 1. Закона о рударству и геолошким истраживањима ("Службени гласник РС" 88/11) од стране Управног суда.

Одредбом члана 32. став 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима је прописано која документација се подноси уз захтев за издавање одобрења за примењена геолошка истраживања. Ставом 7. тачком 1. истог члана Закона је прописано да ће надлежни орган да одбије решењем захтев за издавање одобрења за извођење геолошких истраживања ако уз захтев није достављена комплетна документација из става 2. овог члана.

У управном спору је утврђено да је П. д. з. г. и. "A.R.B." d.o.o. из Б. захтев за издавање одобрења за примењена геолошка истраживања поднело дана

13.07.2012. године, а да је допуна захтева извршена дана 03.08.2012. године. Оспорено решење је донето дана 15.11.2012. године и њиме је уважен захтев подносиоца за извођење геолошких истраживања. Како П. д. "А.Р.В." д.о.о. из Б. у тренутку подношења захтева није приложило и сву неопходну документацију, Управни суд је поништио оспорено решење у делу у коме је захтев за извођење геолошких истраживања поднео и тужилац "R.G." д.о.о из К., који је захтев поднео касније, али пре одлучивања туженог органа, који је решење у оспореном делу донео применом одредбе члана 33. Закона о рударству и геолошким истраживањима.

Одредбом члана 33. Закона о рударству и геолошким истраживањима је прописано да ако су захтев за издавање одобрења за истраживање истог минералног или другог геолошког ресурса на истом истражном простору поднела два или више правних лица, односно предузетника, приоритет у добијању одобрења има правно лице, односно предузетник, који је први поднео потпун захтев, у складу са одредбом члана 32. Закона.

Имајући у виду да је тужилац захтев за извођење геолошких истраживања поднео дана 18.10.2012. године, а да је П. д. з. г. и. "А.Р.В." д.о.о. из Б. употпунило свој раније поднети захтев дана 03.08.2012. године, до ког датума тужени орган није одлучивао о захтеву, те како су у време одлучивања од стране туженог органа егзистирала два комплетна захтева за извођење геолошких истраживања, правилно је, по налажењу Врховног касационог суда, тужени орган донео оспорено решење, при чему је у делу у коме су захтеви били истакнути за издавање одобрења за истраживање истог минералног ресурса на истом истражном простору правилном применом одредбе члана 33. Закона о рударству и геолошким истраживањима и одобрио П. д. з. г. и. "А.Р.В." д.о.о. из Б. извођење геолошких истраживања, као раније поднетом.

Погрешно је, по налажењу Врховног касационог суда, Управни суд оценио да је доношењем решења од стране туженог органа у оспореном делу доведена у сумњу примена одредбе члана 30. у вези члана 32. став 7. тачка 1. Закона о рударству и геолошким истраживањима, јер су у време одлучивања туженог органа постојала два комплетна захтева, па је правилно тужени орган у таквој ситуацији одлучио применом одредбе члана 33. Закона.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да су захтеви за преиспитивање побијане пресуде основани, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, уважио захтеве за преиспитивање побијане пресуде Управног суда и исту преиначио, тако што је тужбу одбио.

Суд је, сагласно одредбама члана 165. у вези члана 150, члана 153. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, чија је сходна примена прописана чланом 74. Закона о управним споровима, те применом Тарифног броја 45 став 1 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" 121/12), одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде и досудио подносиоцу захтева "А.Р.В." трошкове на име састава захтева у износу од 16.500,00 динара, а износ од 980,00 динара на име таксе за пресуду.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да су захтеви за преиспитивање судске одлуке уважени, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку, који закон се на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом сходно примењује, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде, односно одбио захтев противне странке за накнаду трошкова овог поступка.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.10.2015. године, Узп 108/2015

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.